

Alem Korkut

SLABOST, SNAGA

9. lipnja - 6. srpnja 2011.

Gliptoteka

Neka se ostvari sve što je planirano. Neka povjeruju. I neka se nasmiju svojim strastima. Jer, to što nazivaju strašću nije emocionalna energija, već samo trenje između duše i vanjskog svijeta. I najvažnije, neka vjeruju u sebe, neka se osjećaju bespomoćno, kao djeca, jer slabost je velika stvar, a snaga je ništa. Kada se čovjek rodi, on je slab i lomljiv, a kad umire, jak je i bezosjećajan. Kada drvo raste, nježno je i savitljivo, ali kada je suho i tvrdo, umire. Tvrdoća i snaga suputnici su smrti. Savitljivost i slabost izraz su svježine postojanja. Jer, nešto što je očvrstnulo, nikada neće pobijediti.

Andrej Tarkovski, *Stalker*

Citat Andreja Tarkovskog iz kultnoga filma *Stalker* (1979)¹, nadahnut tezom da su savitljivost i slabost izrazi svježine postojanja, a tvrdoća i snaga suputnici smrti, poput lajtmotiva provlači se izložbom. Alem Korkut je zbog mnogih dodirnih točaka između svojega rada i spomenutog citata, svoj recentni ciklus radova nazvao *Slabost, snaga*.

Svježina postojanja (odlika svakoga dobrog umjetničkog djela) i te kako je prisutna u Korkutovim izloženim radovima koji nanovo preispituju osnovna načela kiparske forme i samoga stvaralačkog procesa. Korkutov pristup umjetnosti zadržao je mladenačku svježinu i znatiželju. Uvijek nanovo propitujući medij kiparstva, simultano se koristeći različitim medijima, da bi zabilježio promjene koje nastaju na kiparskoj materiji u vremenu.

Alema Korkuta, umjetnika srednje generacije kipara, kontinuirano tijekom cijele umjetničke prakse zaokuplja procesualnost u umjetničkom radu. Procesualnost u vidu raspadanja kiparske materije, izmjena njezina stanja koja se odvija u zadanom vremenskom razdoblju. Najpoznatiji je na tom tragu Korkutov ciklus radova pod nazivom *Ego trip* (2001–2005.), jedan od najzanimljivijih ciklusa hrvatske suvremene scene. Korkut kao polaznu točku rabi autoportret (odljev svojega lica) израđen u klasičnom kiparskom materijalu (glini, gipsu, bronci). Potom odljev svojega lica izlaže utjecaju prirodnih sila (kiša, voda, sunce, vrijeme) ili mu svojom intervencijom mijenja oblik. Korkut prati transformaciju kiparske materije² i kamerom bilježi sam čin raspadanja kiparske forme, dokumentira sam proces. Potom ravnopravno izlaže kiparsku formu (npr. glinene odljeve svoje glave) na kojoj je izvršena intervencija i dokumentaciju samog procesa u vidu video zapisa.

U novom ciklusu *Slabost, snaga* uočljiv je kontinuitet s njegovim prijašnjim radovima, a procesualnost iskazuje s pomoću više medija; rabi video projekciju kao samostalan rad, klasičnu kiparsku formu (reljef i trodimenzionalnu skulpturu), te interaktivne objekte s elektroničkim i mehaničkim komponentama.

Izloženi interaktivni objekti imaju oblik geometrijskih tijela – kubusa koji se s pomoću elektromotora pomiču i mijenjaju oblik. Reljef pod nazivom *Pozdrav* (2009.), zahvaljujući ugrađenom senzoru pokreta, reagira na prisutnost posjetioca i 'pozdravlja' ga naklonom. Nakon stanovita vremena objekt se ispravlja i zauzima prvobitni oblik geometrijskoga tijela. Drugi interaktivni objekt ima oblik kubusa koji se ugiba i ponovno ispravlja (poput harmonike ili madraca) i tako reagira na prisutnost promatrača. Deformacije oblika događaju se kad god se posjetilac kreće u njegovoj blizini. Zahvaljujući ugrađenom senzoru pokreta, moguća je živa interakcija između gledaoca i objekta. Autor je s pomoću pokreta obogatio geometrijske oblike (kvadar i kubus) amorfnom mekoćom; strogi rječnik geometrijskih tijela proširio je nepravilnim oblicima i linijama.

U video radu *Tri* najočitije je prikazana procesualnost, sam čin raspadanja. Korkut je zasebno snimio pad kocaka načinjenih od različitih materijala (glina, gips, guma) te njihovo različito raspadanje pri udaru u pod. Usporena kamera razlaže udarac koji traje djelić sekunde na proces trajanja od približno 60 sekunda. Korkut pridaje slučaju osobitu važnost svjestan njegova značenja i u radu i u životu. Svaka se kocka raspada na drugi način, što ovisi o načinu kako je pala i udarila o pod. Ne može se ponoviti i dobiti identična situacija, jer je slučaj neprogramiran.

Video rad *Tri* koherentan je i čist rad, medijski jasne i jednostavne koncepcije, vizualno izrazito privlačan i još k tome poetičan u svojoj jednostavnosti. Usporena snimka otkriva nam nov svijet oblika i osnovnih fizikalnih zakona – ljepotu pada i loma koje naše oko inače ne primjećuje.

Video rad *Tri* možemo povezati s filmskim jezikom A. Tarkovskog, koji na poetičan način progovara o rasapu civilizacije. *Stalker* završava scenom u kojoj za kuhinjskim stolom sjedi čudesni lik djevojčice, Stalkerove bolesne kćeri s parapsihološkim sposobnostima. Ona pogledom pomiče tri staklene čaše i ruši ih sa stola na pod.

Korkut smatra da umjetnost treba reflektirati stanje u društvu i odražavati našu svakodnevicu. Blizak mu je stav austrijskoga pisca i novinara Ernesta Fischera o angažiranoj umjetnosti: 'U društvu koje propada umjetnost, ako je vjerodo-

stojna, također mora odražavati propast. I ako ne želi iznevjeriti svoju društvenu funkciju, umjetnost mora prikazati svijet kao promjenjiv. I pomoći ga promijeniti.’³

No vratimo se ciklusu *Slabost – snaga* i svijetu apstraktnih oblika i njihovih mijena. Autora zaokupljaju geometrijski oblici koji intervencijom mijenjaju oblik i gube svoja osnovna svojstva. Geometrijska tijela imaju pravi kut, ravne plohe ili bridove, čvrsta su, zadana, vječna oblika. Korkut im svojom intervencijom mijenja osnovna svojstva i pretvara ih u amorfna, organska tijela koja dobivaju asocijativne konotacije – postaju nešto više od samoga geometrijskog tijela. Autor ih voli ‘omekšati’, promijeniti im ‘vječni’ oblik i oduzeti im čvrstoću. To je metafora današnjega svijeta; sve što mislimo da treba biti čvrsto (sustav vrijednosti, obitelj, država...), u biti nije.

U radu pod nazivom *Laži* autor simultano rabi dva medija da bi zabilježio procesualnost u radu, promjene na kiparskoj materiji. Izlaže četiri objekta – kosture kocaka koji su se pri padu deformirali i izgubili svoja prvotna svojstva, a videom bilježi sam proces pada i raspadanja čvrstih struktura kocaka. Pomalo smo zbuñnjeni i dezinformirani jer više ne znamo što je meko a što tvrdo. Konstrukcije – iako su rađene od čvrsta materijala (epoksid) – djeluju meko jer su oblici amorfni.

Izloženi su i statični objekti, skulpture u tradicionalnom smislu koje se bave kiparskim problemima forme i površine. Triptih pod nazivom *Pokrov* sastoji se od triju reljefa iste veličine čiju je površinu Korkut ‘zgužvao’ i potom fiksirao. Svojom bjelinom i mekoćom nabora asociiraju na ‘isječke’ mramornih draperija baroknih skulptura.

Sve izložene radove povezuje zajednički koncept. Autoru nije dovoljan samo život forme i eksperiment njome, nego ističe nova značenja koja se stvaraju metamorfozom oblika. Geometrijska tijela postaju organski oblici i dobivaju nove konotacije što je karakteristično za postminimalizam i suvremenu umjetnost.

A za kraj, iznenađenje izložbe jest pojava figuracija u svijetu apstraktnih oblika. Sjedeća figura dječaka na kubusu koji se ulegnuo pod njegovom težinom. Magični lik zagonetnoga nagog dječaka, koji kao da je sletio na kubus iz nekoga drugog paralelnog svijeta, djeluje metafizički, nadrealno.

Promatrajući lik Korkutova bijelog dječaka na kubusu, ne možemo a da ne pomislimo na *Dječaka sa žabom* američkog umjetnika Charlesa Raya postavljenog

na sam vrh Punte della Dogana, muzeja Françoisa Pinaulta u Veneciji.⁴ Doduše, to je samo površna asocijacija na lik bijelog, predimenzioniranog dječaka kojeg oplakuju valovi kanala Grande. Radi se o sasvim drugom pristupu mediju kiparstva. Ray je bio inspiriran tradicionalnim talijanskim kiparstvom, a bijela boja kipa referira se na boju mramora, omiljenog materijala talijanskoga tradicionalnog kiparstva.

Korkut je skulpturu nazvao *Istok* po znakovitu imenu svojega osmogodišnjeg sina koji mu je za nju pozirao. Pod težinom krhka bića ugiba se postament kipa, njegov nosač koji od antičke skulpture do danas ima čvrst oblik. Autor i tu konstantu relativizira i dovodi u pitanje i time apostrofira pasivnu snagu fragilnog bića koje svojom tihom snagom može promijeniti svijet.

Svi eksponati bijele su boje, što upućuje na redukcionizam svojstven Korkutovu stvaralaštvu. Bijela je i simbol mladosti i nevinosti, što potvrđuje autorovu konstataciju da je slabost zapravo snaga.

Lida Roje Depolo

¹ Iako *Stalker* spada u znanstvenu fantastiku, riječ je o autentičnom remek-djelu koje se samo načelno oslanja na svoj pra-izvor, fantastiku braće Strugacki. To je metaforična priča o putovanju trojice ljudi u neizvjesnost 'tajanstvene zone'. A. Tarkovsky govori o suvremenoj krizi u kojoj se našao moderni čovjek i stanju raspadanja koje je oko njega.

² Bilježi raspadanje autoportreta u glini uronjenog u vodu ili snima nastajanje pukotina na glinenoj glavi koja je podvrgnuta djelovanju sunčevih zraka.

³ Ernst Fischer: *In a decaying society, art, if it is truthful, must also reflect decay. And unless it wants to break faith with its social function, art must show the world as changeable. And help to change it.* Szanto, George H. Theater and Propaganda, Austin: University of Texas Press, 1978.

⁴ Skulptura američkoga kipara Charlesa Raya 'Dječak sa žabom', 2009., visoka 2,4 m, prikazuje naga dvanaestogodišnjeg dječaka koji u ruci drži žabu koju je netom izvadio iz vode. Charles Ray priznati je umjetnik iz Los Angelesa, poznat po svojim neobičnim figurama velikih formata.

May everything that has been planned come to pass. Let them trust. And let them laugh at their passions. For what they call passion is not emotional energy, merely friction between the spirit and the external world. And most importantly, let them believe in themselves, let them feel helpless, like children, because weakness is a great thing, strength is nothing. When a person is born, he is weak and fragile, and when he dies, he is strong and yet insentient. When a tree is growing, it is tender and flexible, but when it is dry and hard, it dies. Hardness and strength are travelling companions of death. Weakness and the ability to bend are an expression of the freshness of existence. For something that has become hard will never win.

Andrei Tarkovsky, *Stalker*

The quote from Andrei Tarkovsky from the cult film *Stalker* (1979)¹ is inspired by the proposition that pliability and weakness are expression of the freshness of existence, while hardness and strength are fellow travellers of death goes like a leitmotif through the exhibition. Because of the many points of contact between his work and the quote, Alem Korkut has called his recent cycle of works *Weakness, Strength*.

The freshness of existence (a characteristic of every good work of art) is very much present in Korkut's works on show, which once again test out the basic principles of sculptural form and the creative process itself. Korkut's approach to art has retained its youthful freshness and enquiring eye. Always and again he tests out the medium of sculpting, simultaneously using diverse media, in order to record the changes that take place in the sculptural material over the course of time.

Alem Korkut, an artist of the middling generation of sculptores, has constantly during the whole of his artistic practice been occupied with the processual instinct in artist work. Process in the form of the dissolution of the sculptural material, of the changes in its state that take place in a given period of time. The best known along these lines is the Korkut cycle of works called *Ego trip* (2001-2005), one of the most interesting cycles of the Croatian contemporary scene. As his point of departure, Korkut uses the self portrait (a cast of his own face) made in classic sculptural material (clay, plaster, bronze). The cast of his face is exposed to the elements (rain, water, sun, time); or else he himself will change its form through some intervention. Korkut follows the transformation of the material of the sculptures² with a movie camera, recording the actual process of the dissolution of the form. Then he exhibits, shoulder to shoulder, the sculptural form (clay casts of his

head, for example) on which the interventions have been performed and the documentation of the process in video form.

In the new cycle, *Weakness, Strength* there is a clear continuity with previous works, while process is expressed in several media; Korkut uses video projection as independent work, classic sculptural form (relief and three-dimensional objects) and interactive objects with electronic and mechanical components.

The interactive objects on show have the form of geometrical bodies – cubes the shape of which is changed with an electrical motor. The relief entitled *Greeting* (2009), thanks to a built-in motion sensor, reacts to the presence of visitors, bowing in greeting. After a certain time, the object straightens up and occupies the original form of geometrical body. A second interactive object has the form of cube that bends and straightens out like a harmonica or mattress, reacting to the presence of an observer. Shape deformation takes place whenever a visitor moves in its presence. Thanks to the motion sensor, lively interaction between observer and object is enabled. With the help of movement the artist has enriched the geometrical forms (rectangle and cube) with amorphous softness; the austere vocabulary of geometrical bodies has been expanded with irregular forms and lines.

In the video work *Three* process or the act of dissolution is shown the most patently. Korkut has separately shot the fall of cubes made of various materials (clay, plaster, rubber) and the different ways they react, disintegrate, on hitting the floor. The slow motion camera expands the smash that lasts a fraction of a second into a process lasting about 60 seconds. Korkut attributes particular importance to fortuity, aware of its significance in both life and art. Every cube breaks up in a different way depending on the way it has fallen and hit the floor. It is impossible to recreate the same situation, because chance is non-programmed.

The work *Three* is a coherent and clean work, with a conception that is clear and simple in media terms, visually very attractive, and also poetic in its elementariness. The slow motion video recalls to us a new world of forms and basic physical laws – the beauty of falling and breaking that our eye hardly notes at all usually.

Three can be related to the film language of Tarkovsky, who speaks in a poetic manner of the break-up of civilisation. *Stalker* ends with a scene in which a strange figure of a girl is sitting at a kitchen table, Stalker's sick daughter, who has parapsychological capacities. With her look, she moves three glasses, and tumbles them off the table onto the floor.

Korkut is of the opinion that art ought to reflect the state of affairs in society and should mirror our quotidian. Close to him is the standpoint of Austrian journalist/writer Ernest Fischer about engaged art: *In a decaying society, art, if it is truthful, must also reflect decay. And unless it wants to break faith with its social function, art must show the world as changeable. And help to change it.*³

But to return to the *Weakness, Strength* cycle and the world of abstract forms and the changes in them. The author is occupied by geometrical forms that through his intervention change their shapes or lose their elementary properties. Geometric bodies have right angles, straight surfaces or edges, they are strong, set, eternal in their shape. With his intervention, Korkut changes the basic properties, turning them into amorphous, organic bodies that take on associative connotations – they become something more than the geometrical body itself. The author likes softening them, changing their “eternal” form and denying their solidity. This is a metaphor of the current world; everything we think ought to be solid and lasting (system of values, family, state) in essence is not.

In the work entitled *Lies* the author uses two media simultaneously to record processuality in the work, changes to the sculptural material. He shows four objects – skeletons of cubes that in their fall become deformed and lose their primary properties; in video, he records the process of the fall and collapse of the firm structures of the cubes. We are a little confused and disoriented, for we no longer know what is soft and what is hard. The constructions, although made of tough (epoxy) material seem soft, for the forms are amorphous.

Also on show are static objects, sculptures in the traditional sense, dealing with sculptural problems of form and surface. The triptych *Cover* consists of three reliefs of the same size, the surface of which Korkut crumpled and then fixed. With their whiteness and the softness of the folds they suggest sections of the marble draperies of Baroque sculptures.

All the works on show are linked by a common concept. It is not enough for the author just to have the life of the form and experiment with it, he also points out the new meanings created in the metamorphosis of the shape. Geometrical bodies become organic forms and take on new connotations, which is characteristic of post-minimalism and contemporary art in general.

At the end, the surprise of the exhibition is the appearance of figuration in the light of abstract forms. A seated figure of a boy on a cube that has given way under

his weight. The magical figure of the enigmatic naked boy who seems to have alighted on the cube from some other, parallel world, has a metaphysical or surreal effect.

Looking at the figure of Korkut's white boy on a cube, we cannot but think of the *Boy with Frog* of American artist Charles Ray placed at the very top of Punta della Dogana, Francois Pinault's Museum in Venice.⁴ True, this is a superficial association of the figure of a white, oversized boy washed by the waves of the Grand Canal. It is actually a very different approach to the sculptural medium. Ray was inspired by traditional Italian sculpture, and the white of the sculpture refers to the colour of marble, favourite material of traditional Italian sculpting.

Korkut called his sculpture *East* after the significant name of his eight-year-old son who posed for it. The pedestal that support that ever since antiquity has always been firm in form bends and gives way under the weight of the fragile being. The author relativises and calls into question this constant, thus addressing the passive strength of a fragile creature that with its quiet strength can change the world.

All the exhibits in fact are white, suggesting the reductionism typical of Korkut's creative work. White is also symbol of youth and innocence, confirming the author's conclusion that weakness is in fact strength.

Lida Roje Depolo

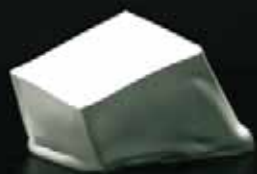
¹ Although *Starker* is classed as SF, it is an authentic masterpiece that only in principle draws on its source, the fantasy of the Strugatsky brothers. This is a metaphorical story of the journey of three people into the uncertainty of the mysterious Zone. Tarkovsky speaks of the contemporary crisis in which modern man is enmeshed and the state of disintegration around him.

² He notes the disintegration of a self-portrait in clay immersed in water or videos the cracking of a clay head subjected to the action of the sun's rays.

³ Szanto, George H. Theatre and Propaganda, Austin: University of Texas Press, 1978.

⁴ The sculpture of American sculptor Charles Ray, *Boy with Frog*, 1009, 2.4 m high, shows a nude twelve-year old boy holding in his hand a frog he has just taken out of the water. Charles Ray is an acknowledged artist from Los Angeles who is known for his uncommon large format figures.

BIOGRAFIJA / BIOGRAPHY

Alem Korkut rođen je 8. 10. 1970. u Travniku. Od 1991.- 1992. studirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu. 1992. godine upisuje studij kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. 1997. diplomira u klasi prof. Šime Vulasa. Od 2007. radi na Akademiji likovnih umjetnosti u statusu docenta.

Alem Korkut was born 8. 10. 1970. in Travnik, Republic of Bosnia and Herzegovina. From 1991. - 1992. studied on Academy of fine arts in Sarajevo. From 1992. - 1997. Studied at the Academy of fine arts in Zagreb, where he graduated from the sculpture department in the class of professor Šime Vulas. Since 2007. works at the Academy of fine arts in Zagreb as a assistant-professor.

Address: D. Budaka 1b, 10000 Zagreb, studio: Žitnjak 53, 10000 Zagreb
Tel: +385 (0)1 2446568, GSM: +385 (0)91 5121 421, e-mail: alemkork@gmail.com

SAMOSTALNE IZLOŽBE / SOLO EXHIBITIONS

- 1996. MGC-Galerija Lotrščak, Zagreb
Galerija Miroslav Kraljević (s I. Franke i H. Đukezom), Zagreb
- 1998. *Iz života biljaka*, Galerija Nova, Zagreb
Galerija grada Krapine (s N. Bilićem), Krapina
- 1999. Galerija SC (s I. Pegan i N. Bilićem), Zagreb
- 2000. Studio Galerije Karas, Zagreb
Galerija Mala pučkog otvorenog učilišta, Poreč
Galerija Sv. Krševan, Šibenik
- 2001. *Metafisis*, Salon Galerije A. Augustinčića, Klanjec
- 2003. *ego-trip: KRUG*, Galerija PM - Dom HDLU, Zagreb
- 2004. *ego-trip:GARDEROBA*, MMC Kuglana2, Koprivnica
ego-trip:RETROSPEKTIVA, Galerija Kazamat, Osijek
- 2005. *Kiša*, Galerija Balen, Slavonski Brod
ego-trip:IZBOR, Kolonie Wedding, galerija GAD, Berlin
Reljefi, Galerija Zona, Zagreb
More, Galerija umjetnina, Split
- 2006. *More, more, more...*, Galerija Alvona, Labin
Voda, 12R37 - Gradska knjižnica, Komiža
Plima, Galerija Zilik, Karlovac
- 2007. *Radovi 2003.-2007.*, Galerija Knežev dvor, Rab
Voda, Galerija Kortil, Rijeka
- 2008. *Sitnice*, Galerija AŽ, Zagreb
Crteži i objekti, Galerija S,Koprivnica
- 2009. *Četiri rijeke*, Galerija AŽ, Zagreb
- 2010. *Slabost, snaga*, Galerija Anex, MMC Luka, Pula

Suvremeno hrvatsko kiparstvo (koncepcija J. Poklečki-Stošić), Trst (I)
Ljubljana (SLO), Pečuh, Budimpešta (H)

Directors choice, Arken (DK)

tu smo, MSUI (koncepcija M. Lučić), Stara tiskara, Pula

2011. *T-HT nagrada@msu.hr*, MSU, Zagreb

Odjeća kao simbol identiteta (koncepcija I. Hošić), Gradska galerija, Bihać

JAVNI RADOVI - izbor / PUBLIC WORKS - selection

2002. *Karijatida*, 280 x 110 x 140 cm, kamen, put Kaštela, Pazin

2005. *Spomenik biciklu*, 100 x 280 x 580 cm, inox, Koprivnica

2006. *Spomen-obilježje poginulim braniteljima Domovinskog rata*
355 x 280 x 410 cm, aluminij, Šibenik

2009. *Spomen-obilježje poginulim braniteljima Domovinskog rata*
400 x 320 x 4010 cm, inox, Karlovac

RADOVI U ZBIRKAMA / WORKS IN COLLECTIONS

- Filip Trade, Zagreb

- Galerija umjetnina, Split

- MSUI, Pula

-MSU, Zagreb

- Essl zbirka suvremene umjetnosti , Klosterneuburg / Vienna,

- brojne privatne kolekcije

NAGRADE / AWARDS

1997. *Nagrada Akademije likovnih umjetnosti*

1997. II. nagrada na javnom natječaju za Spomenik palim vitezovima
Domovinskog rata na Kustošiji, Zagreb

2000. I. nagrada na javnom i pozivnom natječaju za Spomen-obilježje poginulim
braniteljima Domovinskog rata u Šibeniku

2004. *Velika nagrada 27. salona mladih*
Godišnja nagrada HDLU-a za mladog umjetnika

2005. I. nagrada na pozivnom natječaju za javnu skulpturu posvećenu biciklu i
biciklizmu u Koprivnici

I. nagrada na javnom natječaju za spomen-obilježje poginulim braniteljima
u Domovinskom ratu u Karlovcu

2006. Posebno priznaje ocjenjivačkog suda na javnom i pozivnom natječaju za
spomenik dr. Anti Starčeviću u Osijeku

2008. *Nagrada Ministarstva kulture*, 4. trijenale crteža

2009. II nagrada na javnom i pozivnom natječaju za spomenik
Fabjanu Kaliterni, Split

2009. -II. nagrada *V. zagorskog salona*, Krapina

2009. *Velika nagrada Splitskog salona*

2011. III. nagrada - T-HT nagrada@msu.hr, MSU, Zagreb

POPIS IZLOŽAKA:

1. *Istok / East*

kombinirana tehnika / mixed media - PU, epoksid, akrilna boja, 60 x 175 x 60 cm, 2010.

2. *Strah / Fear*

kombinirana tehnika / mixed media - silikonska guma, PU, elektronske i mehaničke komponente
33 x 171 x 33 cm, 2010.

3. *Masa / Crowd*

kombinirana tehnika / mixed media - PU, epoksid, akrilna boja, (7 komada / 7 pieces, visine / height:
191 - 215 cm), 2011.

4. *Laži / Lies*

kombinirana tehnika / mixed media - PU, epoksid, akrilna boja (4 komada / 4 pieces, svaki /each:
cca 55 x 55 x 55 cm), 2011.

5. *Tri / Three*

trokanalni video / 3 channel video, (2000 fps), 1'47'', 2010.

6. *Laž / Lie*

video, (50 fps), 10', 2011.

7. *Pozdrav / Greeting*

kombinirana tehnika / mixed media - silikonska guma, PU, elektronske i mehaničke komponente
61 x 155 x 12 cm, 2009.

8. *Talog / Sediment*

kombinirana tehnika / mixed media - PU, epoksid, akrilna boja, 2007.

9. *Pokrov / Cover*

triptih / tryptich, kombinirana tehnika / mixed media - PU, epoksid, akrilna boja, 90 x 90 cm,
91 x 85 cm, 87 x 89 cm, 2011.

Alem Korkut _ SLABOST, SNAGA

Zagreb, lipanj 2011., Gliptoteka HAZU (Galerija I. i IV.) - www.hazu.hr i w.mdc.hr/gliptoteka
likovni postav izložbe: Alem Korkut

nakladnik: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Gliptoteka

za nakladnika: akademik Pavao Rudan

urednica: Ariana Kralj - upraviteljica

recenzent: akademik Šime Vulas

predgovor: Lida Roje Depolo

fotografije: Marko Ercegović

prijevod: Graham McMaster

lektor: Žarko Anić Antić

grafičko oblikovanje: Boris Greiner

tisak i priprema: Intergrafika TTŽ d.o.o.

naklada: 300 komada

financijska potpora: Ministarstvo kulture Republike Hrvatske i Gradski ured za
obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba